

Keeping the lamp burning

2

Ramban on Vayikra 6:2

2. 'TZAV' (COMMAND) AARON. In the [preceding] section of *Vayikra*, Scripture stated, *Speak unto the children of Israel*,¹ for there He gave the command about the bringing of the offerings, and it is upon the Israelites to bring them. But here He states, *Command Aaron and his sons*,² for He now speaks of the rites of the offerings and these are performed by the priests.

Now Rashi wrote: "*Command Aaron*. The expression 'command . . .' always implies urging [to fulfill the command] at once, and also for future generations. Rabbi Shimon said: Scripture found it especially necessary to urge, in cases where fulfillment of a command involves monetary loss."³ But the explanation of Rabbi Shimon was not [said] with reference to this command, for here there is no monetary loss involved to the priests to whom this command was given. Indeed, they gain profit and reward from all the offerings,⁴ even the burnt-offering.⁵ Rather, the intention of the First Sage [whom Rashi quoted] in saying, "the expression 'command . . .' always implies urging [to fulfill the command] at once and also for future generations," was to say that in those sections of the Torah where Scripture wanted to urge fulfillment, saying that they should be fulfilled immediately and that they apply throughout the generations, it uses this expression of "command . . ." But in other sections it will say, "speak" to the children of Israel, or "say" unto them. With this [generalization] Rabbi Shimon differed, saying that sometimes⁶ this expression ["command . . ."] occurs in a matter which is not to be fulfilled immediately and throughout the generations, but it is used because the command involves a monetary loss. Such [a use of the word] "command" is that found in the case of the oil of the lighting⁷ [where, according to Rabbi Shimon, the expression "command . . ." is used because it applies immediately and for all generations, as well as for the reason that it involves a monetary loss], and that which Scripture states, *Command the children of Israel, that they give unto*

ו (ב) אמר הכתוב בפרשת ויקרא דבר אל בני ישראל (לעיל א ב) כי שם יצוה בהבאת הקרבנות וישראל מביאים אותם, וכאן אמר צו את אהרן, כי ידבר במעשה הקרבנות והכהנים יעשו אותם. וכתב רש"י: "אין צו אלא זירוז מיד ולדורות, אמר רבי שמעון ביותר היה צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כ"ס". ומדרשו של רבי שמעון אינו על זו הצוואה,¹ כי כאן אין בו חסרון כ"ס לבני אהרן המצורים בה, אבל יש להם ריוח ושכר בכל הקרבנות גם בעולה,² אבל אמר תנא קמא אין צו אלא זירוז מיד ולדורות, לומר שהפרשיות שירצה הכתוב לזרז בהם ולומר שיעשה מיד וינהג הדבר לדורות יאמר בהן צו, ובשאר הפרשיות יאמר דבר אל בני ישראל או אמור להם, ובא רבי שמעון לחלוק ולומר שפעמים³ יבוא הלשון הזה בדבר שאינו מיד ולדורות בעבור שיש בו חסרון כ"ס, כגון הצוואה האמורה בשמן המאור,⁴ וכגון שאמר הכתוב צו את בני ישראל ונתנו ללוים ערים לשבת (במדבר לה ב). ויתכן שנאמר שיש בצו זה חסרון כ"ס לכהנים,⁵ בעבור זה קרבן אהרן ובניו הנמשך בצוואה זו (להלן פסוק יג).⁶ אבל בתחילת ספרי⁷ בענין מחלוקת היא שנויה שם.⁸

the Levites of the inheritance of their possession cities to dwell in,⁸ [which is a case where the use of the expression "command" can only be because monetary loss is involved, since it did not apply at once, but only after they had taken possession of the Land].

It is possible that we say that our command does involve a monetary loss to the priests, as a result of that which it says further on [in this section], *This is the offering of Aaron and his sons*,⁹ which is a continuation of this command. However, at the beginning of the Sifre,¹⁰ the opinions [of the First Sage and that of Rabbi Shimon] are taught in a manner indicating that they hold opposing views.¹¹

Shmot 27:20—Nehama's 1st Question

1

וַאֲתָהּ תִצְוֶה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
שֶׁמֶן זֵית זָךְ כֹּתִית לְמָאֹר
לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד.

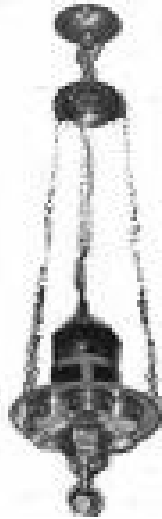
**Thou thyself command the children of Israel
to bring thee
pure oil of pounded olives for lighting
to cause the lamp to burn continually.**

3

Rashbam on Shmot 27:20

(כ) ואתה תצוה. למעלה הוא אומר דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה (לעיל כה ב), לפי שעה לצורך המשכן אבל כאן שצווי זה לכל הדורות לתת שמן למאור לכל שנה ושנה לכך הוא אומר ואתה תצוה, שינה הלשון, לפי שכל לשון צוואה לדורות היא. וכן הוא אומר בתורת כהנים¹ ובספרי² כי כל לשון ציווי אינו אלא מיד ולדורות. זך, בלא שמרים. הויתם כחושם במכתשת כי [מן] הטחונים בריחים אינו זך כל כך.

20. Scripture states here, *and thou shalt command* [and does not say, "command the children of Israel"], because He always said with reference to the Tabernacle *and thou shalt make*,¹ which means *by your command* [i.e., "you Moses command them to do it"]. Therefore He said here "and you yourself command them that they bring to you the oil for the light." [It says *that they bring* and not "that they make"] because they had no way of making the oil in the wilderness; [therefore they were told] to bring it if they had it in reserve. Actually it were the princes that brought it.² The meaning of the word *eilecha* (unto thee) – [*that they bring unto thee pure olive oil*] is that they were to bring it to Moses and he would see if it was pure and beaten properly.³ A similar intent is present in the verse, *Command the children of Israel, that they bring unto thee [pure olive oil beaten for the light]*.³ The meaning of the expression *of the children of Israel*,⁴ is that they bring you the oil from the children of Israel, from whoever has it in his possession, just as He said, *of every man whose heart maketh him willing*.⁵ Similarly He said, *And bring thou near unto thee Aaron thy brother, and his sons with him*,⁶ meaning that you yourself are to call them and give them the tidings of this distinction. *And thou shalt make them holy garments*⁷ means by commanding the wise men who wrought the work as was done with *all the work of this pattern*.⁸ Likewise, *And thou shalt speak unto all that are wise-hearted*⁹ means that Moses himself is to speak to them, for he will recognize their qualifications and know which is the work that ought to be given over to each of them. Now because He said, *And bring thou near*,⁶ *And thou shalt make*,⁷ it was necessary that He explain, *And thou shalt speak unto all that are wise-hearted* [...*that they make Aaron's garments*],⁹ for it was by the command of Moses that they were to make the garments,¹⁰ as was the case with the rest of the work of which it is said, *See, I have called by name Bezalel etc.*¹¹

Ramban on Shmot 27:20

4

(כ) אמר הכתוב בכאן ואתה תצוה, בעבור שאמר במשכן תמיד ועשית (לעיל כה יג ועוד), והוא בצווי, אמר בכאן ואתה בעצמך תצוה אליהם שיקחו אליך את שמן המאור כי אין להם דרך לעשות אותו במדבר רק אם היה אצלם משמרת, והנשיאים הביאוהו.³ וטעם אליך שביאוהו לפניו והוא יראנו אם הוא זך וכחית כראוי, וכן צו את בני ישראל ויקחו אליך (ויקרא כד ב). וטעם מאת בני ישראל (פסוק כא), שיקחו אליך השמן מאת בני ישראל מאת אשר ימצא בידם.⁵ כמו שאמר מאת כל איש אשר ידבנו לכו (לעיל כה ב). וכן אמר ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך (להלן כח א), כי אתה בעצמך תקראם ותבשרם במעלה הזאת. ועשית להם בגדי קדש (שם ב), בצווי לחכמים העושים במלאכה כדרך כל מלאכת התבנית (דה"א כח יט), וכן ואתה תדבר אל כל חכמי לב (להלן כג), שידבר עמהם הוא עצמו כי הוא יכיר את חכמתם וידע המלאכה הראויה להמסר לכל אחד מהם. ובעבור שאמר ואתה הקרב, ועשית, הוצרך לפרש ואתה תדבר אל כל חכמי לב, כי בצווי יעשו הבגדים⁹ כשאר המלאכה אשר יאמר בה ראה קראתי בשם בצלאל וגו' (להלן לא ב).

Meshech Chochmah on Shmot 27:20

5

שאף על פי שאמרו (מכילתא דפסחא פרשה א): כל דברות שנדבר הקב"ה עם משה לא היה אלא ביום, שנאמר "ביום דבר ה' אל משה" — (שמות ו, כח; במדבר ג, א 1). בכל זה כשהיו הגרות דולקים היה כיום ודבר עמו בלילה.² לזה אמר "ויקחו אליך", פירוש לצרכך שהאדם דעתו בהיר בעת האור וכמו "אין אורה אלא שמחה".³ ולזה הוא לצורך הכנת נפש משה להדיבור שיהיה שורה מתוך שמחה. אבל "חוקת עולם לדורותיכם מאת בני ישראל" — שלדורות⁴ הוא חוק בלי טעם, "וגוירה היא מלפני" ש"כלום לאורה